

HEA UUS...

Hinge hingus... otsib **katkematult** Loova Vaimuga ühele lainele häälestumist. Ja ta kasutab iga võimalust, situatsiooni, olukorda, et... pidutseda. See on näide, kuidas läbi rõõmu tunda end ühenduses kõige looduga.

Otsib "hingestatud hing"... uuenemist, taastumist, toibumist, kosumist, paljude **materiaalsuse algainete** uuesti ülesehitamist, sest neid mööda peab ta ringi uitama, et liigutada materiat, mille sees ta end kehastununa leiab.

Ja niiviisi, näiteks, kui läheneb kõige pikem öö ja kõige lühem päev... tähistab ta oma peatset taassündi valguse poole. Jah, sest pärast seda päeva hakkab valgust juurde tulema... ja pimedus hakkab taganema. Ja kuna tumeda, pimeduse interpretatsioon oli raske, segane, pingeline, teadmatust täis!, ja arvati, et läbi valgusküllasuse –meeled- sai leida universaalset. See oli pidustuste aeg, talve aeg, jumalate, ootuste aeg...

Ning niiviisi seda aasta aasta järel, läbi sadade aastate tähistati ning pühitseti.

Otsides... uut, uuenenut, erinevat, teistsugust teadvust, kasvas see iga aastaga, "kohaneti" sellega...

Kuid piirid, keskkonnad oli muutumises. Tekkisid uued ettepanekud, et et nihutada paigast need "paganad, polüteistid ja ilmalikud", anda neile teise "uue võimu" teistsugune hingus.

Ja nii saabusid vähehaaval, kuid kiirustades, Jõulud!

Tegelikult ajaloolises tähenduses ei omanud tähtsust see, kas Kristus saabus veebruaris, jaanuaris või märtsis!..., kuid oli vaja **ära kasutada** võimu kõrgpunkti, et asendada see, mis juba oli..."traditsioon, tava", oma aja äraelanud, ning anda sellele teine julgustav plahvatus hingele; hingele!

Ja niiviisi kujunes aasta aasta järel uus sündimine. Ja nüüd enam ei sündinud rohkem valgust ja ta ei teinud vähehaaval lõppu pimedusele, jõudes samal ajal oma kulminatsiooni, vaid nüüd sündis jõud, mis... otsis, mingil moel –või aimas!- meile sobivaks ühenduseks olemist "hingestatud hinge", "armastatud ja tunnetatud" vahel, koos... Loova Vaimu alalhoitud ja toetatud eksistentsiga.

Ja nii pandi sündima... jõulud!; sündimine! (jõulud-hisp. keeles- *navidad!*, sündimine-hisp. keeles *natividad!*) Varsti korraldati sarnane pidustus, mis eelneva asendas. Seda võis oletada, arvata, ent... uuenduse mõttes ei olnud taotlus halb. Kuid asendamine ei olnud vajalik. Ning juba ta sündis koos võimuga.! Juba sündis ennast peale surudes! Juba sündis koos käsuga, korraldusega!...

Ja sõnumiks oli: **“uus juhtimine, uus kord, uus uskumine”**.

See oleks väga hästi võinud olla uus inspiratsioon!, uus avastatud ressurss! Oleks väga hästi võinud olla mingi uus soovitus, vihje... otsimises, kuid nii see ei läinud.

Kui “kuningriik” ei olnud sellest maailmast, milleks seda maailma siis asendada?

“Kristlik hingus” kui hingestatu ja vaimselt Loova vahelise interaktsiooni tulemus, see tekkis, see väljendus... Kuid kiiresti, aheldatud mateeria maailma külge –ärevil, teisalt uuesti liikumises ja ülestõusmas ja lendamas-... võimuna võeti kasutusele manipulatsioon, omandiks kuulutamine, enda tööriistaks muutmine ja **võimu võtmine** selle suhtes, mis oli tõeline sünd mingisse teise instantsi, tiene seisukoht selle kohta, kes on sõbrad, vaenlased, naine, mees... ; teistsugune, uus vaatenurk Loomingu suhtes, tundmatu suhtes!

Idee, et inkarneerunu oli Jumal ise, võinuks olla võimalik või ei. Kuid... tõenäoliselt on kindel, et see oli hetk, mil otsija hing läks ühele lainele oma keskkonnaga, selle valguse ja selle pimedusega, Universaalse Loominguga. Ja nii sündis hingele teistsugune uus reaalsus. “Ja nii sündis hingele teistsugune uus reaalsus”. Kuid see muudeti kohe dogmaks, see instrumentaliseeriti, pandi katekismusesse või...

Ja see sunniti peale. Ja see võitis! Ja see käsutas! Põlvkond põlvkonna järel. Ja nii see sai võimsaks ja võimukaks nagu selle eelkäijagi.

Ja kas asjade kulg oli just nii, selle üle ei ole enam mõtet vaielda, kuid kindel on, et ikkagi veel –“ ikkagi veel”- võib taastada “huumuse”, uue “hinguse” selle kohta, et midagi uut, loovat, ärkas, arenes ja innustas, julgustas hinge, et... ühineda Loova Müsteeriumiga.

Nii tekib uus **ekstraordinaarne sünd**, ilma inimliku preambulita, ilma seksuaalse teadvuseta. **Hinge otsingutest vaimuga viljastatud olend.**

Inkarnatsioon, jah, kuid... ekstraordinaarne!

See ei olnud midagi uut –uut!-, ka teisi sarnaseid lugusid oli juba juhtunud ja neid oli maha jäetud. Ent mateeria tõmbas uuesti enda poole ja seda oli vaja. Ei olnud võimalik siseneda unisooni vaimse ja hingelisega

Sellele tuli anda “vorm, kuju”, tõenäoliselt arvates, et see võiks rohkem mõjutada elamisest ja inimlikku kooselu.

Kuid varsti nähti, et see on võitlus... nende vahel, kes olid ja kes alles jõudsid kohale.

Heakene küll! Palvuslikult me jääme selle ekstraordinaarse kohtumise juurde, mis annab alguse ühele võimalikule tunnetusele, võimalikule... teistmoodi elamisele!, mis vabastaks meid iganenu, korruptiivse, varjatu, raske, lõppu tegeva raskest koormast.

Ai! Ning kõik muutus.. nii uueks!, et isegi vaenlased tundusid toredad, ja armastus äratas meid. Isegi muretseda polnud vaja, ei sellepärast mida süüa või mida selga panna: Providents võttis selle enda kanda.

Ka **võim** ei olnud vajalik, vaid püsimine hädavajalikus, ja koos sellega tunda end vabalt ja vabastatuna, et ühineda Loova Suurusega.

Ai! Ning samal ajal –samal ajal- imelisel kombel!... –jah, “imelisel kombel”: ei olnud teist võimalust- see hinge kohtumine Loova Vaimuga, mis imelisel kombel vabastas meid haavadest, pidalitõvest; vabastas hulluks läinuid, pimedaid, lombakaid...

Kõik, mis inkarneerunud hingel lagunes, hävines, imekombel selles uues Loomingus tervenes!, sellest sai uus! Isegi surnud tõusid üles!!! See pani punkti surmale!

“Lõpp surmale?”

Hing muutus igaveseks!!, sest oli leidnud oma elu rännakus ühenduse Lõputu ja **Igavese** Loominguga! Isegi surnud tõusid üles!!

Naised lõpetasid oma igapäevase seksiorjuses olemise ja nendest sai midagi... jumalikku!

Jah. See oli... uus dimensioon. Nii uus, et hakkas kehtestatud võimudele muret tekitama. Normid muutusid rahutuks! Ning arvates, et inkarneerunu, surnuna!, vabastaks uue idee ja ei kehtiks enam, võttis võim kasutusele hukkamise.

Ai! Kui see poleks olnud inkarneerunud, “seda” siis juhtunud ei oleks! Kui oleks olnud ainult inspireeritud, lisaks..., idee, projekt ja tegutsemine oleksid ellu jäänud. Ent ei, nüüd tuleb korjata kokku peened niidid, mis veel järgi jäänud, ja need parandada ja muuta see kasutamiskõlblikuks, i elavaks!, ülestõusnuks!

Järele jäi see. Järele jäi: ülestõusmine!. See, mis oli sündinud, sellele oli antud surm, - sest ta oli inkarneerunud- ja tal jäi üle vaid üles tõusta. Mis samuti polnud midagi uut, sest seda juba oli tehtud!...

Kuid jäi alles rahutu... aroom, ent nii reostatud!, nii struktureeritud!, et nüüd vaid korjame kokku suitsevat tuhka ning üritame üles puhuda tuld, seda millest sündis, taassündis ja uuenes, mis oli ja on eelduseks.

Armastuse jõudu!... on tunda selles suitseva tuha parfüümis.

Sametine Armastus... pehme!, inspireeritud!, konspireeritud ... kergendama mateeria raskust! Haritud Loova Vaimu poolt!, kaunistuseks hinges ja armastamises!... ilma omamiseta, ilma tähtsusetä ent toetudes transendentsile, ilma inkarneerumisest vabanemise maitse tühisusetä, õrnusega, nagu lind, võtab järve rahu pealt tilga vett

Jah! Kõik keskendus **Armastamisse**. Ja ei ole nii, nagu seda poleks varem tehtud!, kuid varem koosnes see sigimisest, paljunemisest ning see oli ainuke viis armastamiseks.

Uus hea on see, et armastuse baasil paljunetakse teistes dimensioonides, teistes konspiratsioonides. Materiaalsus ei ole välistatud... veel!

Ning jah..., kehatu dimensioon... nõuab... –“jah, kehatu dimensiooni nõuab”-
“Mittemillestki lähtuvast rahulikust kontemplatsioonist!- “Mittemillestki lähtuv rahulik
kontemplatsioon”-... Kõige Müstilist manifestatsiooni! – Kõige Müstilist manifestatsiooni!”-.

Absoluutne rahulolu!!
